

ΜΑΘΗΜΑ: Πολιτικές για την πολυγλωσσία και τη διαπολιτισμική επικοινωνία 2020

Περιγραφή

Ο γλωσσικός και πολιτισμικός πλουραλισμός αποτελεί πλέον κοινό τόπο αλλά και πολιτικό στόχο για την Ενιαία Ευρώπη. Έννοιες όπως αυτές της πολυγλωσσίας, του πολυπολιτισμού και του διαπολιτισμού, της διαπολιτισμικής συνείδησης και της πολιτιστικής διπλωματίας προκαλούν διάφορες/διαφορετικές τοποθετήσεις στο μικρο- και στο μακρο-επίπεδο, ιδιαίτερα μετά την κρίση και τις ανεπιτυχείς μέχρι τούδε προσπάθειες διαχείρισής της. Ανεξαρτήτως ιδεολογικο-πολιτικής αντιμετώπισης του ζητήματος, γεγονός είναι ότι η εμπειρία της γλωσσικής και πολιτισμικής πολλαπλότητας είναι πλέον γεγονός στις σύγχρονες κοινωνίες, μέσα από την άμεση επαφή με τους μετανάστες, μέσα από τον τουρισμό αλλά και απλώς και μόνο με τα ΜΜΕ. Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, καλείται η πολιτεία να επαναπροσδιορίσει θεσμικές πολιτικές και πρακτικές αλλά και ο καθένας από εμάς να αναπτύξει/αποκτήσει νέες επικοινωνιακές και διαδραστικές ικανότητες/δεξιότητες (πολυγλωσσική/πολυπολιτισμική, διαμεσολαβητική διαπολιτισμική επικοινωνιακή) οι οποίες θα συνεισφέρουν στην καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και της συλλογικής κοινωνικής συνείδησης και θα διαμορφώσουν νέες προσωπικές συμπεριφορές κατά τις διαδραστικές μας επικοινωνίες.

Μέρος Α΄

Κ. Χριστοδουλάκη, εκπαιδευτικός

Στο πλαίσιο του μαθήματος θα διδαχθούν οι παρακάτω θεματικές ενότητες:

1. Από το πανεπιστήμιο του Μεσαίωνα, στο Πανεπιστήμιο του έθνους κράτους και στο διεθνοποιημένο πανεπιστήμιο στην κοινωνία της γνώσης. Η πρόκληση της διαπολιτισμικότητας.
2. Η σημασία της διαπολιτισμικότητας και το ζήτημα της γλώσσας. Αναφορές στη διαπολιτισμικότητα στην Ανώτατη Εκπαίδευση σε κείμενα πολιτικής.

Μέρος Β΄

Χ. Γκούσιος, Αναπληρωτής Καθηγητής

Στο πλαίσιο του μαθήματος θα διδαχθούν οι παρακάτω θεματικές ενότητες:

1. Γλώσσα και Διεθνείς Σχέσεις
2. Η πολυγλωσσία στους Διεθνείς Οργανισμούς
3. Πολυγλωσσικά περιβάλλοντα στην ΕΕ
4. Γλώσσες και επιχειρηματικότητα
5. Επικοινωνιακή διαπολιτισμική ικανότητα και Διαπολιτισμική συνείδηση
6. Εφαρμογές Νέων Τεχνολογιών & πολυγλωσσία

Μέρος Γ΄

Φ. Ασδεράκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Στο πλαίσιο του μαθήματος θα διδαχθούν οι παρακάτω θεματικές ενότητες:

Ευρωπαϊκή Πολιτική για την Πολυγλωσσία

1. Η πολυγλωσσία στο θεσμικό σύστημα της ΕΕ. Επίσημες γλώσσες και γλώσσες εργασίας και διαδικασίας. Πολιτική για τις γλώσσες των μειονοτήτων
2. Η Ευρωπαϊκή πολιτική για τη γλωσσική εκπαίδευση
3. Οι Ευρωπαϊκές δράσεις για την προώθηση της πολυγλωσσίας

Ενδεικτική βιβλιογραφία

ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

British Council, 2012: Language Rich Europe. Για μια Ευρώπη της Πολυγλωσσίας. Οι τάσεις στις πολιτικές και τις πρακτικές για την πολυγλωσσία στην Ευρώπη. Cambridge University Press in <https://www.englishagenda.britishcouncil.org>.

Council of Europe, 2007: From linguistic diversity to plurilingual Education. Guide for the development of language Education policies in Europe in: https://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Guide_niveau3_EN.asp

European Union, 2005: Framework strategy for multilingualism in: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:c11084>

Oakes L., 2002: Multilingualism in Europe : an effective french identity strategy ? Journal of Multilingual and Multicultural development, vol.23, no 5, in <http://www00.unibg.it/dati/corsi/7802/13435-L-OAKES.pdf>

Organisation internationale de la francophonie, Langue française et multilinguisme. Textes de références : <http://www.francophonie.org/-Textes-de-reference-103-.html>

Publications : <http://www.francophonie.org/-Publications-de-l-OIF-.html> UNESCO Institute for Education, 2003: Towards a multilingual Culture of Education in: <http://www.unesco.org/education/uie/pdf/uiestud41.pdf>

Χριστίδης, Α.-Φ. 1999. “Στάσεις απέναντι στην πολυγλωσσία”, στο Α.-Φ. Χριστίδης (επιμ.), ‘Ισχυρές’ και ‘ασθενείς’ γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση: όψεις του γλωσσικού ηγεμονισμού. Πρακτικά διεθνούς συνεδρίου. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 91–95.

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Γιανναράς Χρ., 2003: Πολιτιστική διπλωματία, Αθήνα: Ίκαρος.

Μπρωντέλ Φ., 2001: Γραμματική των πολιτισμών. Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.

Haize D., 2013: La Diplomatie culturelle française: une puissance douce? Ceriscope «Puissances» in <http://ceriscope.sciences-po.fr/puissance/content/part2/la-diplomatie-culturelle-francaisepuissance-douce?page=1>

Osojnic M., 2009: Cultural Diplomacy and the European Union. Key characters and historical development. Institute for Cultural Diplomacy in <http://www.culturaldiplomacy.org/pdf/casestudies/cd-eu.pdf>

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΕ

Ασδεράκη Φ. (2011), *Εκπαιδευτικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πρόκληση της πολυγλωσσίας*, 2^η έκδοση, Αθήνα: Εκδόσεις Έλλην, μαζί με Χ. Γκούσιο σελ. 292 σελ.

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2019), Γλωσσική Πολιτική, διαθέσιμο στον ιστότοπο

https://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/el/FTU_3.6.6.pdf

Council Recommendation of 22 May 2019 on a comprehensive approach to the teaching and learning of languages, ST/9015/2019/INIT

διαθέσιμο στον ιστότοπο

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2019.189.01.0015.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2019%3A189%3ATOC

Α Ε Ι Ο Λ Ο Γ Η Σ Η

◇ ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ / ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΕΡΕΥΝΑ

√ Αριθμός Λέξεων: 4500 [κατ'ελάχιστο]

√ Σε έντυπη και ηλεκτρονική (με κειμενογράφο) μορφή

√ Παράδοση: 15 Ιουνίου 2020

√ Ανώτατος αριθμός συμμετεχόντων ανά εργασία: 2

[9000 λέξεις]